

No ens critiqueu abans d'entendréns

No som el monstre que fan de nosaltres els mitjans...

No som gent estranya, ni violents, ni terroristes, ni simples energúmens...

Som els vostres fills i nets, els vostres veïns, els vostres antics companys de classe, els vostres companys de curro... Som la societat que heu creat, som el resultat de generacions d'indiferència, de no creure en res, de passotisme i apatia...

Som el Banc Expropiat,

aquest espai que durant 5 anys va fer real la idea del suport mutu a partir de xarxes d'aliments, tallers oberts a tothom o l'oficina de l'habitatge.

Oposem la solidaritat contra la barbàrie capitalista que imposa la llei de la jungla on cadascú mira pel seu bé important una merda la resta. Les nostres idees són fermes i tenen futur, el seu món és depressió, monotonia i violència. No baixarem el cap ni ens drogarem mirant sèries per evadir-nos d'aquesta vida miserable.

No trenquem perquè sí. Si trenquem, trenquem les propietats dels explotadors i les multinacionals o ho fem per defensar-nos de la policia. Ens sap greu haver hagut d'utilitzar la moto d'algú de barricada. Malgrat això, creiem que no es pot fer d'una part molt petita el tot.

No som "els violents", perquè aquest món està ple de violència. La violència està en el xantatge a treballar per quatre duros sota la pena de quedar-se a l'atur. Violència són els desnonaments. Violència són els refugiats conseqüència de les nostres guerres. Violència són els minerals dels nostres smartphones. Violència és la nostra roba produïda per esclaus d'un altre continent. Violència és la policia defensant arreu del món aquest ordre que extermina la vida i reprimeix tota temptativa de canvi.

Estem aquí per defensar el Banc Expropiat perquè és un espai de transformació social. Perquè ja és un símbol que prefigura el món que volem: sense jerarquies ni diners, inconformista i comunitari, horitzontal on tothom pot expressar el que sent.

Els seus arguments es desfan i nosaltres ens expandim com una taca d'oli. No podran estar protegint durant setmanes la propietat privada d'un especulador. No ho podran fer perquè per ells el temps són diners (els salaris extra dels antiavalots i el maleït helicòpter) mentre que el nostre temps és la materialització de les nostres idees: el suport mutu i la solidaritat, que van més enllà del lucre i la cega obediència als superiors.

Portem un món nou als nostres cors, i aquest món està creixent ara mateix.